AKSAK KURBAĞA

uykusuz dergi

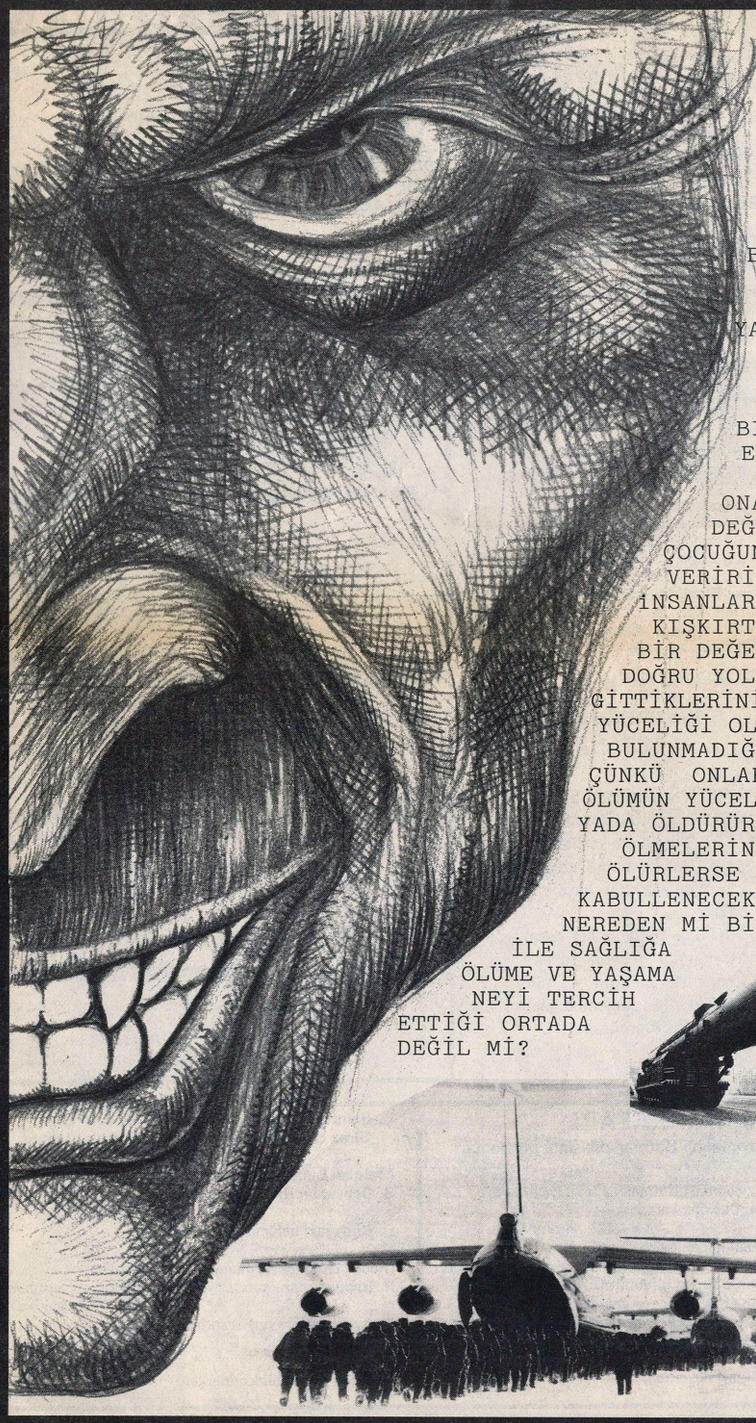

BİZ BU YATIRIMI BOŞUNA YAPMADIK... YATIRDIĞIMIZ PARANIN GERİYE DÖNÜŞÜMÜ NE KADAR ÇABUK OLURSA ŞÜPHESİZ O KADAR İYİDİR...BİZİM İŞİMİZ BU... ÖLÜM SATARIZ BİZ...İNSANLARIN BİRBİRİNİ ÖLDÜRMESİ İÇİN MAKİNELER YAPARIZ... İNSANLAR BİRBİRLERİNİ ÖLDÜRMEYE YELTENMEZSE ÜRÜNLERİMİZİ SATMAK İÇİN NEDENLER YARATIRIZ... ÇOK BASİTTİR BUNU YAPMAK...İNSANLARIN MİLLİYETÇİLİĞİNİ KAŞIRIZ, DİNİNİ KAŞIRIZ, MÜLKİYETÇİLİĞİNİ VS. KAŞIRIZ VE BUNUN SONUCUNDA DA PARALAR DA BİZE AKMAYA BAŞLAR. BİZ İNSANLARIN EFENDİSİYİZ.. BİZİM EFENDİMİZ DE PARADIR. NE ŞEKİLDE OLURSA OLSUN ONA TAPARIZ... ONA VERİLECEK KURBAN DEĞİL BİR ÇOCUĞUN HAYATI YÜZBİN ÇOCUĞUN HAYATI OLSA BİLE HİÇ DÜŞÜNMEDEN VERİRİZ. ZATEN VERDİK, VERİYORUZDA. İNSANLARIN DUYGULARINI ÖYLE GÜZEL KIŞKIRTIRIZ Kİ BİR ANDA ÖLÜMÜ YÜKSELEN BİR DEĞER HALİNE GETİRİRİZ.HEPSİ ÖLÜME DOĞRU YOL ALIRKEN YÜCE BİR AMAÇ İÇİN GİTTİKLERİNİ DÜŞÜNÜRLER. 'ASIL OLANIN YAŞAMIN YÜCELİĞİ OLDUĞUNU, ÖLÜMÜN YÜCE BİR TARAFININ BULUNMADIĞININ' FARKINA BİLE VARAMAZLAR. ÇÜNKÜ ONLARIN ÖNÜNE YAŞAMIN YÜCELİĞİ YERİNE ÖLÜMÜN YÜCELİĞİNİ KOYARIZ. ONLARDA YA ÖLÜRLER YADA ÖLDÜRÜRLER. OLABİLDİĞİNCE HIZLI VE ÇOK ÖLMELERİNİ İSTERİZ. ÇÜNKÜ NE KADAR HIZLI ÖLÜRLERSE DİĞERLERİ BUNU O KADAR ÇABUK KABULLENECEKTİR. HATTA KABULLENDİLER BİLE. NEREDEN Mİ BİLİYORUM. SİLAHA HARCANAN PARA İLE SAĞLIĞA HARCANAN PARAYI KIYASLA.YANİ ÖLÜME VE YAŞAMA VERİLEN BEDELİ. İNSALIĞIN NEYİ TERCİH ETTİĞİ ORTADA DEĞİL Mİ?

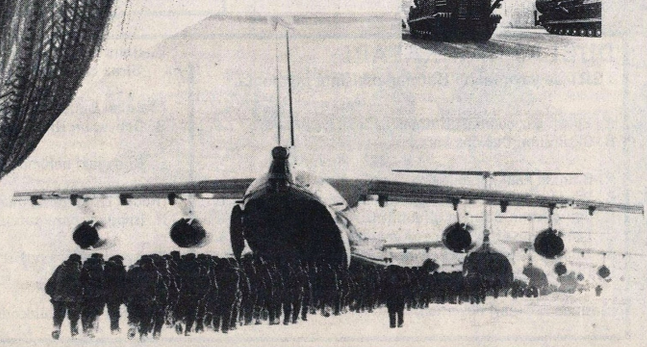

sayı:6/ 6 kasım 1998/ haftada bir cuma günleri çıkar/ fiyatı: 175.000 TL.(kdv dahil

AKSAK MEDYA

KASAP HAKLARI DERNEĞİ

POLİTİKA

Ertuğrul ÖZKÖK

BAZILARI dünkü manşetimize bozulmuş.
Tanıdığım, üstelik de yakından tanıdığım birisi soruyor:
"...lur mu böyle manşet..."
...evabım kısa ve net.
"Olur olur, bal gibi olur."

...INIZ NEREDEYDİ

...öğretmeni ve ...ğü zaman ne

öldürmeden ele geçirmeliydiniz" diye ab...
Açıkla...

Adına konuştuğu kulübün adı İnsan H...

Nerede bir Pe-ke-ke'li öldü... se, arkadaşlar uyanıyor.
Mesleğini en şerefli şe... pan kasaplar alınmasın... lara değil.
Ben burad... lanıyor...

ÇETELER İLK HEDEFİNİZ İHD'DİR İLERİ !..

Şemdin Sakık'ın itiraflarını manşetlere taşıyıp, İHD Başkanı Akın Birdal'ı hedef gösteren, Ertuğrul Özkök ve avanesi, şimdi yeni bir saldırıya daha başladı.

Akın Birdal'ın suikastten yaralı olarak kurtulması, kendilerini pek de tatmin etmemiş olmalı...

Hazret; İHD'nin öldürülen hava korsanıyla ilgili olarak yaptığı; " öldürülmeden ele geçirilmeliydi." açıklamasına çok sinirlenmiş.

Diyor ki; "Bunlar İnsan Hakları Derneği değil, Kasap Hakları Derneği... Eli kanlı bir insanın öldürülmesine nasıl olur da karşı çıkarlar"

Yani , adam zaten öldürülmeyi haketmiş. Yargılamaya ne gerek var. Bunları asmayalım da pardon vurmayalım da besleyelim mi?

Ne demeli , ölümleri savunmak senin işin, Özkök!... Hayatı savunmaksa bizim... Sen saldırmaya devam et, kaleminden kan damlasın, misyonunu yerine getir.

KUSMA TORBASI

* "Amaç önce eğlendirmektir. Bunu söylediğim zaman ayıp birşey söylemişim gibi zandediyorlar. 'Televizyon eğlencelik mi?' diyorlar. Evet eğlencelik yapıyoruz...
Onlar zaten bunalmış, bir de neyin eğitimini vereceksin. Sen iki tane sanatçıyla geyik röportajı yaparsın, ben çıkar sokaktaki sarhoşla geyik yaparım. Biz adamı eğlendiririz abi. Eğlendirirken de dinlendiririz."

Geyik Tv'ci Savaş Ay- TeleŞamdan

* "Gökkafes onlara inat göge erecek ve bir kaç yıl içinde de, İstanbul'u simgeleyen resim olacak...
... Gökkafes, Türk-İslam mimarisinin göğe uzanmış ilk örneği dünyada..."

Kafesteki yazar Hıncal Uluç- Sabah

* "Hülya Avşar şov'da Hülya'nın falına baktılar. 1999 sonbaharında bir kez daha hamile kalacakmış. Haydi hayırlısı!...

Erdoğan Sevgin Tv eleştirmeni- Sabah

* "Bu ne biçim slogan Allahaşkına... 'İşçiyiz, güçlüyüz, kazanacağız!..' ne bir ritm var ne de bir uyum!.. Böyle slogan mı olur."

Güner Ümit Turnike programı-atv

* "Lahmacun out
Hamburger in!.."

"İETT out,
Mavi tur in!.."

Number One Tv'nin tanıtım sloganlarından

* "Kokain kullanıyor musun? Bak yalan söyleme!.."

Reha Muhtar Show Tv Ana haber bülteni

YAVUZ GÖKMEN

Semra Özal'ı niçin seçmediler?

MİMOZA Dergisi'nin "Türkiye için bir şeyler yapmış 75 yaşayan kadın" anketine karıştığıma bin kere pişman oldum. Ne var ki, bir kere burnumu soktuğum için sonuna kadar gitmem gerekiyor...

PAPATYA GİBİSİN BEYAZ VE İNCE

Yavuz Gökmen, Mimoza Dergisi'nin düzenlediği "Türkiye için birşeyler yapmış 75 yaşayan kadın" anketinde Semra Özal'ın adının geçmemesine çok içerlemiş.

"Semra Özal'ın yer almamasına itirazım var. Semra Hanım Türkiye için çok şeyler yaptı; ama yaptıkları yanlış ve noksan yansıtıldı. Papatyaları -ki önemli kadınlardı - karaladılar...

Ve Semra Özal olmasa bugün Mesut Yılmaz başbakan filan da olamazdı"

Oha be kardeşim... Bu kadar da yalakalık olurmu ya?..

Mimoza Dergisi bi anket daha düzenlesin "Türkiye için yalakalık yapmış 75 yazar" dalında oyumuz sana Yavuz Gökmen ... Sen bu sıfatı kat be kat hakediyorsun... Aslanım benim!...

AMATÖR ŞAİRLER!

yakında kendi kitabınız çıkıyor!

En sevdiğiniz aşk ve doğa şiirlerinizi bize gönderin, amatör şairlerin şiirlerinden oluşturacağımız şiir antolojisinde siz de yerinizi alın.

Bunun için;
• Şiirlerinizi bir dosya kağıdının ön yüzünü geçmeyen sayfalar halinde yazın.
• Bir şiir bedeli olan (bir kitap dahil), 15 milyon TL'sını, İş Bankası İstanbul Gayrettepe Şubesi 458 130 no.'lu hesaba yatırın.
• Ödemenizi yaptığınız banka dekontuyla birlikte, şiirlerinizi en geç **20/11/1998** tarihinde elimizde olacak şekilde **P.K. 1254 34438 Sirkeci-İSTANBUL** adresine gönderin.
Kitaplar 1999 Şubat sonu adresinize teslim edilecektir.
Bilgi için telefon: (0 212) 216 72 91 Mesaj Ltd.

Hürriyet gazetesinde yayınlanan bir duyuru

"Amatör şairler, yakında kendi kitabınız çıkyor..."
Bakıyoruz nasıl oluyor bu işdiye... Şöyle; "şiirlerinizi yazın, şiir bedeli olan 15 milyon TL'yi şu hesaba yatırın..."
Yuh!... Tezgaha bakarmısınız?...

İĞRENÇ PROGRAMLAR TUTANAĞI

-Güce tapan program numunesi: A Takımı
-Tüm zamanların en berbat eğlence proğramı: Şahane Pazar
-İnsana; "Allahım bu televizyon hakkaten de aptal kutusuymuş" dedirten yarışma proğramı : Şans Kapıyı Çalınca..
- Ve son olarak; karabasan, yürek yakan, spor magazin proğramları; Televoleler

İYİ PROĞRAMLAR TUTANAĞI

- TRT 3'de pazartesi akşamları yayınlanan 3. lig dosyası
- TRT 2'de Cumartesil akşamları Attila İlhan'la zamanda yolculuk
- NTV'de pazartesi akşamları 90 dakika
- ATV'de hafta içi her sabah Maykimaus ve ondan sonra yayınlanan Aleattin
- TRT'de 2 de çarşamba günleri "iki film birden" proğramı...

TiRAJLAR...
Mizah dergilerin ortalama satışları...

Leman	**: 96.000**	
Son Fırt	**: 14.000**	**- ek verdi**
Gırgır	**: 13.000**	**- ek verdi**
HBR Maymun	**: 12.500**	
Pişmiş Kelle	**: 8.000**	
C. Dinazor	**: 7.000**	
S. Zıpır	**: 8.000**	**- ek verdi**

DUBLAJ HARİKALARI

TGRT'de yayınlanan Batman dizisinin diyalogları:

R.-Eyvah gaz bombası Batman napıcaz?
B.-Öksürelim. Öhö öhö öhö...
*
R.-Batman kapı kapalı.
B.-Pencere açık ama. Ben pencereden giremem çok ufak.
R.-Ben girerim Batman girebiliirm.
B.-Tamam ama içeri girince kapıyı aç.
R.-Tamam Batman içeri girince kapıyı açıcam.
B.-Tamam içeri girince kapıyı aç.
*
(Batman suçluları döverken)
B.-Haha indir elini indir. Hoop hop hobaa.
Biraz canın yanacak ama. Hahahahha albakalım.
*
(Batman Batmobil ile suçlu avındayken.)
B.-Geliyorum Ridler Hın hın hıııınnn.
*
B.-Bi dahaki bölümde görürsün sen..
*
(Robin Tarihi mısır mumyalarına bakarken)
R.-Bundan sonra patates yerken hep İnka'ları düşünücam.
*
B.-Ayaklarımıza tutkal sıktılar kımıldayamıyoruz.
R.-Hay bin tutkal.
*
(Batman Batmobilden inerken)

alternatif kapaklar...

APTÜLİCA

Bir yıl dönümü...

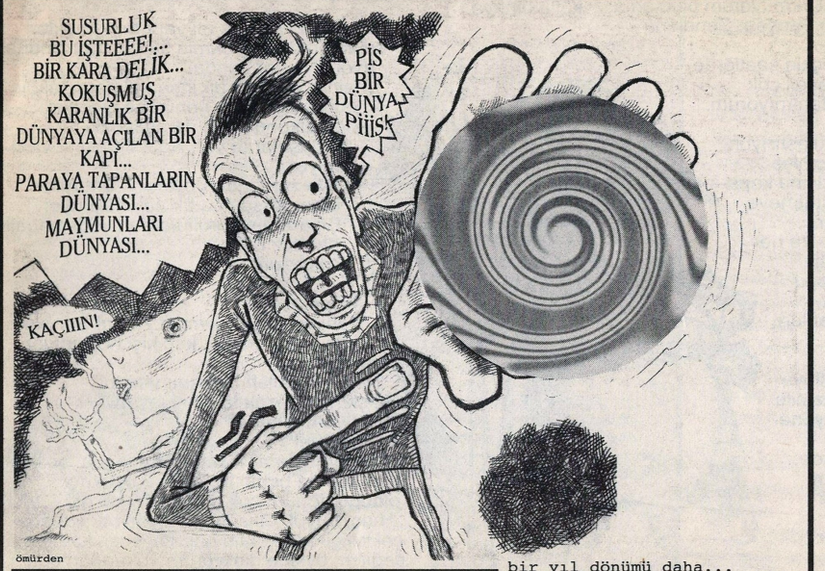

ömürden

bir yıl dönümü daha...

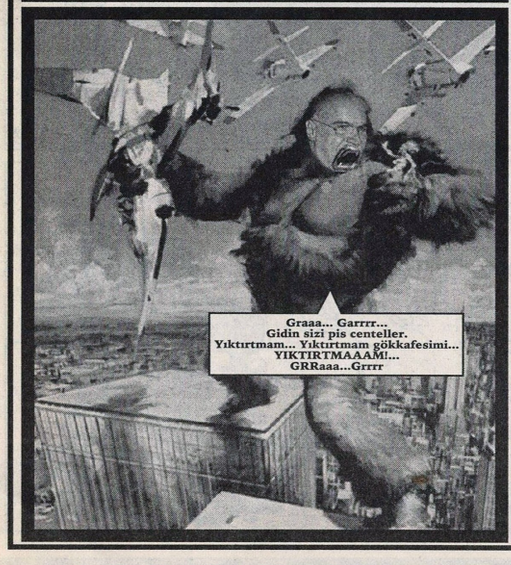

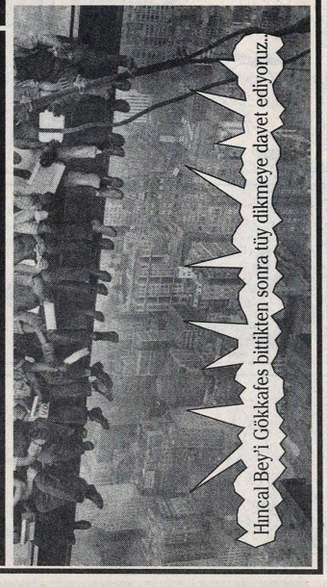

KURBAĞAYI HAFTALIK YAPMIŞLAR GENE DE VATANIM DEMİŞ

Aksak Kurbağa'nın haftalık olarak çıkması kendi açımdan paniklendirici. Derginin eski yayın akışına, yani bir aylık sürede daha doymuş yazılar çıkartabiliyordum. Bu alışkın olduğum haftalık mizah dergilerinin rutinliğinin dışında sakin ve doygunlaşmış işler hazırlamamı sağlıyordu. Ayrıca etrafan duymaya alıştığım,

- Her hafta yeni birşeyleri bulmak zor olmuyor mu?

gibisinden yaklaşımların ilerleyen vakitlerde "Bu hafta sallamışsın" infazına dönmesinin korkusu da aylık formatta pek olmuyordu.

Bütün bunların ışığında "Aksak Kurbağa"nın ayda bir süresi beni rahatlatıyordu. Bir başka açıdan da kendimi yeni bir coğrafyada bile hissediyordum. O hızlı koşuşturmacanın dışında kalabilmenin içinde yazarken, derginin editörü (ve patronum) Turgut,

-Aksak Kurbağa haftalık olacak,

deyince altımdaki halı çekilmişcesine kış üstü oturdum. Bir insanın dünyası ancak böyle bozulabilirdi.

Haftalık streslerime bir yenisi daha eklenirken, aylık yazma huzurumu edinecek bir başka dergi daha arama salaklığı yaparsam korkusunu da taşıyacaktım.

Aylık derginin okuyucu paylaşımı da farklıydı. Haftalık ya da günlük kapışmaların ötesinde yıllanmış şarabın tadını alabiliyordunuz, aylık dergide.....

Yeni duruma adapte olmak düşünceleri içinde süren sancılarla kıvır kıvır kıvranırken, hayatımında ülkenin gündemine döndüğünü hissettim. Oradan oraya koşuşan ve durmadan değişen gündem içinde manik depresifleşen yaşamımız.

Yazı çıkarma sancılarıyla kağıdın başına oturmadan öncesi, Gül'ün "Konuyu belirledin mi?" nidalarına "Bak son güne bırakıp, iki ayağımı bir pabuca sokma yoksa illüstrasyonları sen çizersin" tehditleri de ekleniyordu. Hemen bir konu bulmalıydım bu tehditlere bir de editörün "Yazıyı n'olur bitir dergi seni bekliyor" diyen telefonu gelecek ve kabusum tamamlanacaktı.

Tam bu düşünceler arasında gezinmem son bulup, beyaz kağıdın başında yerimi alıyorum ki; hafızamın arasından gelen bir çelme ile yuvarlanıyorum. Kasım ayına girdik, Tüyap Kitap Fuarı geldi ve ben bir kitap hazırlayamadım düşüncesi ellerimi arkadan kelepçeliyordu. Bir karikatür albümü çıkardım üzerinde 3 yıl geçti, yeni bir kitap çıkaramadım... Üstelik okuyucuya şöyle bir sözüm vardı; "Bu kitapta sadece bant çizimlerine yer verdim Rock ile ilgili grup çizimleri, illüstrasyonları ve kenar yazılarını ayrı bir kitapta toplamayı düşündüm" deyip "1996 yılı içinde onları da ayrı bir albüm şeklinde yayınlamayıplanlıyorum" gibisinden söz de vermişitm.... Bu düşünceler hafızamı tutsak aldığında iğneli fıçıya atılmış gibi oluyordum. Bu kadarla kalsa iyi, bu sözü verdiğim 1996 yılında da yazılarımı da bir kitapta toplamayı planlamıştım. Tabi şimdi kalkıp "Len Tüyap Kitap Fuarı'na kitap yetiştirme popülizmine uymayacağım... Hepsin inat, kitabımı fuardan sonra çıkaracağım." Böbürlenmesi içine gireceğim. Oysa ki bu da kendimi avutmadan ve düşleri gerçekleştirme tembelliğimden başak bir şey değil tabi ki...

Bütün bunlar her hafta bir yazıdan, bir başka yazıya bir başka çizime, bir başka üretime koşuşturmayla sürecek; Hayat gailesinin geri vokali eşliğinde....

Hayat akıp gidiyor ve biz yazıp çiziyoruz... Oysa şimdi hepiniz uyuyorsunuz. Karikatür dergisinden kalma bir alışkanlıkla geceleri çalışmak kanımıza işlemiş... Bir boktan sabahlama alışkanlığı ki, Gırgır'dan bu yana sürer gider.

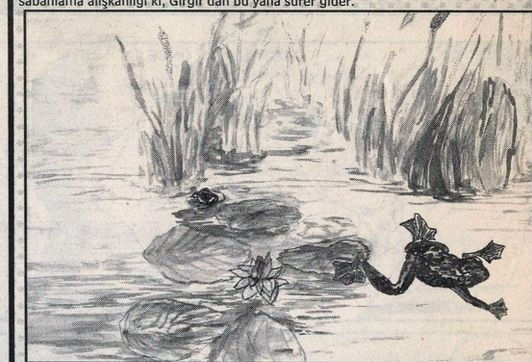

İşe öğleden sonra gidip, gece yarısı 12'ye kadar gevezelik edip, çay sigara içip, dergi binası içinde süren muhabbetler sonunda millet uykuya dalınca işe koyulmak bizim (ya da benim) çalışam şeklimiz. Aynı kaderi paylaşan meslek erbablarından biri de hırsızlardır. Gece çalışan başka insanlarda vardır kuşkusuz ama milletin uyumasını bekleyen bizden başka kimse yoktur hani... İnsanlar uyuyunca çalışan meslek grubunu hırsızlarla paylaşan yazar çizerlerin tek derdi de insanların uyanık olmasıdır. Sabah uyanıp işe giderken bizi okumaları ve hayatı sorgulamaları bizi mutlu eder. Öğlen uyanıp, işe gideriz bir telefon çalar ve "Ben sizin yazılarınızı devamlı okuyorum, ama bu haftakini sallamışsınız" der. Ya da "Aynen benim düşüncelerimi dile getirmişsiniz, yürekliliğiniz kutlarım"der... Ama üretimi insanların uyumasına bağlı olup uyandırmayı amaçlayan bir mesleğin saçmalığında yaşam sürüp gider. Hırsız gecenin ertesinde çaldığı paranın dökümü yaparken, bizler kimden borç isteyeceğimizin tasarılarını kurmak için düşünür dururuz. Bu yaşam hırsızdan yana değil de nedir be dostum?!?!..

Yazarın Notu: Pinochet kimdir araştır. Allen'yi unutma... Ara bul Allende kimdir?... Ey okur sana ev ödevi olsun bu....

Not2: Şu anda yazarın cebinde 1,5 milyon Lira bulunmakta... (aysonu hesabı) ...Evinize yazı okutmak için değilde, hırsızlık için girmiş olsaydı (Her ikiside gece oluyor) şimdi şu anda cebinde kimbilir ne olurdu...

Not3: Türkiye kurtulur mu? Cevap Türkiye'nin kurtulurluğu Dünya'ya eşdeğerdir gibi geliyor bana...

Not4: Yeditepe TV'de 'Metalirika'yı izleyin. (şimdilik İstanbul'un bazı yerleri alıyor), (İlk Sol tv'dir, unutmayın).

Desen: Gül Pamuk

ALTAY MARTI

HAK

Bu koca kent kaşlarını çatmış bana bakıyor o günlerde. Ürkmüyorum pek, ama yine de canım sıkılıyor. Oturduğum bodrum katı benden de perişan. Senelerin duman, is, nem, yağmurunu yemiş; fena sersemlemiş.

Herhalde biraz yalnızlık çekiyorum. Kara gecelerde, geçkin saatlerde oturup radyo eşliğinde rakı içmem bundan. Şehirden vazgeçeli çok olmuş. Apartman sakinlerim hakikaten çok sakin. Kimseyi tanımıyorum. Kimsenin umurunda da değilim.

Dolaştığım sokaklardaki insan yüzleri birbirine dehşet bulaştırıyor, caddelerde çırpınma izleri var. Gaddarlık, binlerce yıllık geçmişe sahipmiş gibi doğal.. Çaresizleri sevmiyorlar, uyumsuzları, içine kapananları, düşkün görünenleri... Herkes birbirinin ömrüne kastetmeye hazır; kuytu köşelere cinnet yığanlar sinsice gülümsüyorlar.

Bense öfkemi kendi beynime hapsetmeye uğraşıyorum. Ve her an kalbime musallat olmaya can atan bir karamsarlığı duvarlara fırlatıyorum. Penceremin önünden bacaklar geçiyor; çoğu başsız, kolsuz, gövdesiz.

Eski hayatım çok yorgun. Büyüdüğüm şehir; oranın insanları, evleri, sokakları. Bir pus var. Ve geçmişten buraya uzanan ağıda benzer bir ses! Mutlu muyum!

Sabahlar birbirinin, gecelerse kendilerinin devamı. Engelleyemediğim ürkekliğimle başa çıkabilmenin yolu ne? Kapıcımız bile çok üzgün, hangi çağda yaşıyoruz, bu ne biçim apartman, yöneticimiz uyur gezer mi?

Bazen insanı şaşırtacak denli gürültü oluyor merdivenlerde. Hele ışıklar yanmıyorsa daha da artıyor gürültü. Komşularım tepe taklak düşüyorlar mı, birbirlerinin boğazına mı sarılıyorlar, hiddetle kafalarını duvarlaramı vuruyorlar; hadi bir de iyi yönünden bakalım hayata, ayak üstü sohbet mi ediyorlar? Ne yapıyor benim komşularım?

Bir gün bir ses. Alışkın değilim. Açık havada bir ses.

“ Allah belanı versin senin kadın! Güzelim çamaşırlarım ne hale geldi bak!”

Nicedir süren miskinlik, tahammül edilemez sessizlik bedduayla bozuluyor.

Belli ki küfür, hakaret ve kavga da çıkacak birazdan ortaya. Yanılmıyorum. Daha yaygaracı başka bir kadın sesi daha yayılıyor küflü binaya.

“Terbiyesiz! Bilerek mi yaptım? Çiçekleri sularken üç beş damla sıçradı balkonuna ayol ! Ne var bunda!”

Yalnız ve kibar bir insan olmamı takdir ediyorum. Hem benim ne çiçeğim, ne balkonum, ne de asılacak çamaşırlarım var. Ağız dalaşı devam ediyor.

“Ne zamandır böylesin sen! Altta oturuyorsun da bir şey mi oluyor. Çıkardığın gürültülerden yedi mahalle rahatsız be!

“Sus rezil!”

“Rezil sensin!”

“Köpek soyu!”

“Seninle başa çıkılmaz zaten! Sor bakayımşu apartmana, kaç kişi hoşlanıyor senden!”

“Herkesin Allah belasını versin!”

“Alışkınsın rezalete, alışkınsın!”

“Sus diyorum sana!”

“Git işine be!”

Öyle bağırıyorlar ki her iki kadın da, belli ki komşuların birbirinin külüne muhtaç olduğu dönem çok uzaklarda kalmış.

Hınç, büyük öfke, tuhaf isyan ve şiddetin çekiciliği! Müdahale edemeyecek kadar atak değilim; öylece dinliyorum yukarıdan gelen sesleri. Ve müthiş final. Çamaşırlarına çiçek ulaşmış kadın, değil üst kattakini, duyan herkesi muma çevirecek cümlesini sarfediyor:

“ bu apartmanda her 29 Ekim’ penceresine bayrak asan tek insan benim! Ne konuşuyorsun sen salak kadın!”

GEYMEN

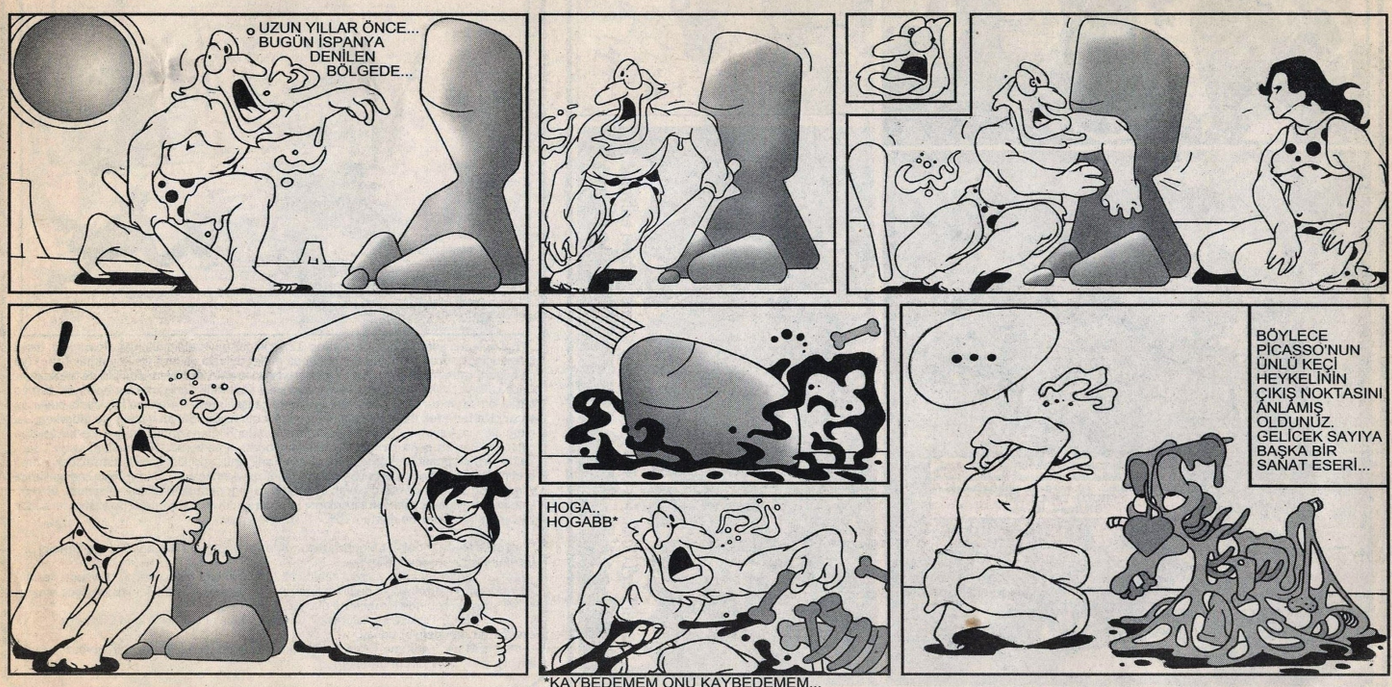

*KAYBEDEMEM ONU KAYBEDEMEM...

yakından tanıdığım aptallar

Erdal-Ahmet

mrmrmr!....mrm!..rm...rmr!....mrmrmrm...

ŞEREF EROL

SOKAK KİKAYELERİ

Çalıştığım dergiye gitmek için otobüs bekliyordum. Sonbaharın güzel, güneşli bir salı günüydü...

Gelen ilk eminönü otobüsüne bindim. Çok kalabalıktı. İtiş kakış ortalara ilerledim. Ve şans eseri biri kalkınca...

Onun yerine yerleştim. Güneş tepemdeydi çok sıcaktı ama olsundu... Ayakta değildim ve oturuyordum...

Dışarıyı seyrettim biraz. Güzel ve şık arabalar vardı dışarda. Sahiplerinin herhangi bir çeteye bağlanın olup olmadığını düşünmeye başlamıştım ki...

Bir sesle irkildim. Sese doğru döndüğümde gördüğüm manzara korkunçtu... Şaşırıp kalmıştım...

İİN LAN AŞŞAA

Herifin teki başka birine seri tokatlar atıp aşağıya inmesini rica ediyordu. Çocuğun gözlükleri fırlamıştı.

İİN LAN AŞŞAA İİT

Tokatlar arka arkaya geliyordu. Herif tokatları atarken hep aynı şeyi tekrarlıyordu.

İİN LAN AŞAAA

Olayın şokundaydım. Birşeyler söylemek istiyordum ama ağzımı açamıyordum...

Çevreme bakındım. İnsanlar değil, tepki vermek, olay yokmuş gibi davranıyorlardı. Boş gözlerle dışarıyı seyretmekteydiler.

İİN LAN AŞŞAAA

Yanımda oturan adama baktım. O da herkes gibi yan kapalı gözlerini bir noktaya sabitlemiş trans halindeydi.

Otobüs durdu. Herif, tekme tokat dışarı attı çocuğu. Bu arada otobüsün şöförü "Noluyo birader" bile demedi.

BİDALIA ÇIKMA LAN KARŞIMA

Otobüs hareket etti. Herif yerine geri döndü. Kızgın kızgın dışarıyı seyretmeye başladı. Ilgilenmiyorsa "Noldu kardeşim, ne yaptı sana o" diye sormadı.

Bi tek arkamda oturan iki kadın yorum yaptılar olay üstüne. Onun dışında çıt çıkmıyordu otobüste.

SARKINTILIK MI ETTİ ACABA?

HER HALİ

Otobüs Eminönüne gelmişti. Kitle otobüsten ruhsuz bir şekilde inmekteydi. Bir yandan olayın gerilimi, diğer yandan böylesi bir şiddet gösterisine insanların duyarsızlığı altüst etmişti beni...

Cağaloğlu'na doğru yürümeye başladım. Seyyar satıcıların bağırtıları çınlıyordu kafamda. Kafamda şiddete karşı birşey diyememenin getirdiği yanmış bir kibrit çöpü taşıyordum...

—...

—...

YAZAN: ÖMÜRDEN BAKAÇHAN ÇİZEN: CEM ŞEKER

KANIK'SADIĞIM BİRİ

BİTAP

KAPIMIZA DAYANAN KAMYON

Zaman makinasının icadından sonra, bana, " Hangi yıla gitmek istersin? " diye soran olursa, hiç düşünmeden vereceğim yanıt; "21. Ağustos 1942 " olacaktır. Neden mi?

21.8.1942
Cumhuriyet Hanı'nda;
Ne güzel bir geceydi!
Sabaha kadar yağmur yağdı.
Güneş doğdu, ufuk kana boyandı;
Çorbam geldi, sıcak sıcak;
Kamyon geldi, kapımıza dayandı,
s ....

Orhan Veli ile birlikte KEŞAN adlı şiirinde bahsettiği geceyi yaşayabilmek ve kamyon kapımıza daynana kadar, O'nunla birlikte konuşabilmek için.

İlk önce, can dostu Oktay Rifat'ın YOLCU adlı şiirini okuyacaktır Orhan Veli;

Hiç aklına gelmedi mi
Sabah sabah gideceğim
Önce kamyon, sonra tren
Susurluk yolundan
Ve bakışım akşam vakti ağlamaklı
İki yandan akan ağaçlara

Ardından da ekleyecektir; " Yıllar sonra Susurluk' ta bir kamyon kazası olursa, bu şiiri hatırla ve Oktay Rifat'ın bu şiirde kamyonla treni niye yan yana kullandığını düşün. <Kamyon kazası yerine tren kazası olsaydı, neler ortaya çıkardı!> sonucuna ulaşacaksın."

" Nedir hayat? Bir zaman! Nedir zaman? Bir kaza! Nedir kaza? Bir hayat, yeni bir hayat..." diye başlayıp yine Orhan Pamuk'un YENİ HAYAT' ından yaptığım alıntıyla konuşmaya devam edeceğim; " Bana asıl kurtuluşun, yeni hayata doğru ilk çıkışının trafik kazasıyla gerçekleştiğini söylemişti... Doğru, kazalar çıkıştır, çıkıştır kazalar... Melek o çıkış zamanındaki sihrin içinde görülür ve o zaman hayat dediğimiz kargaşanın asıl anlamı gözlerimizin önünde belirir. O zaman döneriz evimize."

Kamyonları anlatmaya devam edecektir Orhan Veli, hem de Orhan Pamuk'a nazire yaparak; " Bak karşıdaki SESSİZ EV'den biri bağırıyor; <Koridorun ucundaki pencereden kaymakamlık yapısının arkasındaki bir evin duvarı gözüküyor. İnsanı arkasında ne olduğunu merak ettiren bu duvarın önünde bir kamyon durmuş, arka tekerleklerini görüyorum. Sigaramı bitirdim, kırmızı yangın kovasına bastırıp içeri girdim.>"

Ben de sokaktan geçen ve büyük bir çıpa taşıyan kamyonun kulağıma fısıldadıklarını açıklayacağım O'na; " Bu çıpa benden denize selam götürüyor, sen de Yannis Ritsos'a selam söyle, çünkü O beni GRAGANDA ile ölümsüzleştirdi. "

Duvara işeyen ölü gömücü unutuyor işemeyi
Başı havada, bakıyor, kulak kabartıyor, dinliyor,
Cebinde kendi anahtarını aryor-bulamıyor
Ve birden bir kamyondan bir çıpa indiriyorlar
Beş dalgıç götürüyor onu nöbetçi eczaneye

" Beş dalgıcın ardından o nöbetçi eczanaye sen de gir. Çünkü Akgün AKOVA'nın babası bir trafik kazası (!) geçirmiş. Çabuk ol, ne lazımsa al ve BABA BANA BAĞIRMA'ya yetiş. "

Sakallarını yüzlerinde
Yüzlerini sakallarınd aunutan adamların
Ve ısırgan tarlalarındaki parçalarının
Uğur Mumcu'yu biz yapan bombanın
Hiç unutmadım.
Uzak yakın tüm tuzakları baba
Yolun ezdiği bir kamyonsun sen

" Eczacı, Sunay Akın'ın HARÇ isimli şiirinin iyi geleceğini söyledi."

Daha kamyonlar dolusu
Kum elenir
İnşaat önlerinde
Ayıklanır gibi
Bir cinayetin izleri

" Cinayetin izlerinin silinmesi kolaydır ama, üç harf üç ay hapse neden olabilir. Can Yücel'in ONİKİ şiiri bunu sana öğretir."

Yılmaz'ın seyrinden kapıp getirdiler Siyasi Koğuşa Garip Güzel'i
Hayvanına <deh> diyeceğine, yanlışlıkla hükümete <...> demiş...
Aksak ayağına emsal, sekerek anlattıklarından anladığım kadarı;
Halde arabacılara hasım giden kamyoncular Garip'in başını yemiş;
Hemi kamyoncuların komisyoncusu aleyhindeki en birinci şahit
....

Bu sıra sokaktaki gürültüler artar. Orhan Veli ile birlikte pencereye koşarız. Adamın birisi çığlık çığlığa bağırmaktadır.

" Kim bu? "

" Tanımıyor musun? O Kaptan. Ursula K. Leguin'in MÜLKSÜZLER romanındaki Kaptan. "

Bu sırada " Kaptan birşey diyemeden uzaklaştı. Kızınca admalarına ve kalabalığa daha sert davranıyordu. <yolu açın!> dedi. Duvara yaklaşırken. <kamyonlar geliyor, kaza çıkmasın!>

" Bir kamyon hiç kaza yapmak ister mi sence?"

" Kamyonlarda istemez, başkaları da. Ama, ne yaparsın ki vardır böyle tehlikeler. Bu yüzden Langston Hughes YAVRUM şiirini uyarı olarak yazmıştır. Yazmıştır da mersedesiyle Bucak Bucak kaçanlar şiir okumaz ki... "

Albert!
Hey Albert!
O yolda oynama oğlum.

Kamyonları görmüyor musun,
Vızır vızır geçiyorlar
Biri çiğniyi verir seni
Ölürsün yavrum

Albert, oynama o yolda oğlum.

Orhan Veli'nin kendisinden sonra yazılanları nasıl bildiğini merak edenlere NOT: Zaman makinası bozulduğu için zamanınıza dönemiyoruz. Sorunzu elli altı yıl sonra yanıtlıyabileceğim!..

3. ORHAN VELİ YÜRÜYÜŞÜ

Kardeşi Adnan Veli'nin "Yürmekten hiç bıkmazdı. Bazan Beyoğlu'ndan Sarıyer'e kadar yürüyerek, ıslık çalarak gittiği olurdu." sözlerinden yola çıkarak, birincisini 1996 yılının 14 Kasımında gerçekleştirdiğimiz Orhan Veli Yürüyüşü'nün üçüncüsüne sıra geldi. Şarkıların söylenip, şiirlerin okunacağı, nefesi kuvvetli olanların ıslık çalacağı bu yürüyüş, 14 Kasım 1998 Cumartesi, Saat 11:00 da, Taksim Atatürk Heykeli'nde başalyacak ve Aşiyan'da Orhan Veli'nin mezarı başında yapılacak "klasik törenimizle" bitirilecektir. Yanında herhangi bir şiir kitabı getiren herkes, yürüşe istediği yerden katılıp, istediği kadar yürüyebilecektir.

ORHAN VELİ SERGİSİ

9 Kasım 1998 tarihinde saat 13:00'de, "önemli konukların" katılımıyla "kokteylini" yapacağımız Orhan Veli sergisi, 14 Kasım akşamına kadar gezilebilir.

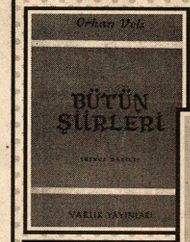

- Bütün Şiirleri;
Varlık Yayınları, 1951

- Yenisi;
Orhan Veli'nin üçüncü şiir kitabı.
İnkilap kitabevi, 1947,
Kapak resmi-
B.R. eyüboğlu,
Kapak yazısı- A. Arad

- Karşı;
Orhan Veli'nin dördüncü ve son şiir kitabı.
Güney Matbaacılık ve Gazetecilik, 1949, Kapak yazısı- Ferit Apa

- La Fontaine'nin Masalları;
İki kitaptan oluşan manzumlaştırılmış LaFontaine'nin masalları
Doğan K. Yayınları, 1948,
Kapak- Şevki Çankaya

- O.V. İçin;
Ölümünden sonra, kardeşi Adnan Veli tarafından hazırlanan biyografisi ve basında çıkan yazılar
Yeditepe Yayınları, 1953,
Kapak-A. Arad

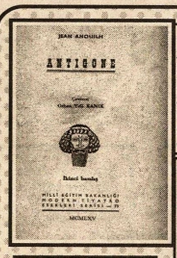

- Antigone;
Jean Anouilh, (Çev: O.V.K.), Milli Eğitim Bakanlığı Modern Tiyatro Eserleri Serisi- 73, 2. Baskı, 1965
Asım Bezirci'nin yaptığı O.V. incelemesinde, çevirileri içerisinde yer almayan bir kitap

- Nasrettin Hoca;
Manzumlaştırılmış N. Hoca fıkraları
Doğan K. Yayınları, 1949,
Kapak- Turgut Zaim

- Fransız Şiiri Antolojisi;
Orhan Veli'nin yanısıra 25 şair tarafından çevirilen şiirler.
Varlık Yayınları, 1949

- Edebiyat Dünyamız;
Orhan Veli'nin düz yazıları.
Bilgi Yayınları, 1975,
Kapak- Fahri Kozanoğlu

- Garip;
2. baskısı. Bu kitapta Melih Cevdet ve Oktay Rifat imzalarını çekmişlerdir.
Ölmez Eserler Yay., 1945,
Kapak- A. Arad

ÖZEL VE GÜZEL ŞİİRLER

ARDINDAKİ

Aslı
Güzeldi
Aslının ardındaki aslı
Güzeldi daha

F. Hüsnü DAĞLARCA

İŞ

İşin aslını
Aslı'yı
Anladığımda
Anladım...

M.Ş.Ö

ÖZLEM

Yok biri gider
Gelir yok biri
O Aslı hep oralarda
Ben Kerem hep buralarda

F. Hüsnü DAĞLARCA

DÖRT A

Aslında
Aslımı
Aslıdır
Aslı

M.Ş.Ö

M. ŞEREF ÖZSOY

TURNACIBAŞI SOK.
NO:23 -25
ANABALA PASAJI
NO:4
BEYOĞLU

TEL : 0212 249 49 36

ŞİŞEDEN HİKAYELER

Erkan Ertürk

DANIŞMA KULÜBÜ

"KENDİMİ KÖTÜ HİSSEDİYORUM" VE "KENDİMİ NE ZAMAN İYİ HİSSEDECEĞİM..!" GİBİ AŞILMASI GEREKEN BU MEVZULARI, KENDİ KENDİNİZE SORMA DURUMLARINDA İSENİZ, LÜTFEN ARTIK RAHAT OLUNUZ VE BİZİ EMİN ADIMLARLA İZLEYİNİZ. EVET SIKMAYIN KENDİNİZİ. OLACAK OLACAK.

- YALNIZ "BU NE SKME YARAR" DİYE , FARKLI BİR TUŞA BASIPTA ZEVKİMİZE DOKUNMAYINIZ-

GÜZEL. ŞİMDİLİK FENA DEĞİLSİNİZ, AMA DİĞER YANDAN İÇERDEKİ DURUMLARIN HİÇ DE İÇ AÇICI DEĞİL BE KUZUM. SENİN BELLEK'TE NUR TOPU GİBİ BİR TAKIM TOPLU SORUNLAR OLMAKLA BERABER, HARDDİSK'DE DE ACAYİP YARILMALAR GÖRMEKTEYİM. TABİ BU YARILMALAR HİÇ DE İYİYE ALAMETLER SUNMUYOR. (BU ARADA SENİN TAKIM TAKLAVAT ÇANTANIDA BULAMAMAM, AYRI BİR KÖTÜYE ALAMET) ŞİMDİ BU NE ANLAMA GELİYOR SOHBETİNE GİRMEYEYİM. BENCE STRATEJİ DEĞİŞTİRMELİYİZ. BUNUN GİBİ ARAPSAÇI SORUNLARDA HERŞEYİ SOKUP ÇIKARMIŞSINIZ , ONDAN SONRA GELİP SAHİP ÇIKIYORSUNUZ... ŞEREFSİZİM HATIR GÖNÜL MUHABBETİ OLMASA, BIRAKIRDIM SİZİ BU ORTAMDA TALTALLAK YALNIZ BAŞINIZA, SONRA AKILSIZ, SAÇSIZ, BAŞSIZ KAFANIZI NEREYE VURURSANIZ VURUN DİYE DE AYRICA YALNIZ BIRAKIRDIM. SONRA GERİ DÖNER EVİMDE İP ATLARDIM. YEMEKLER YAPARDIM. AYIPTIR SÖYLEMESİ BİDE YANINDA UFAK RAKI AÇARDIM, PARMAĞINIZI YERDİNİZ AMA MALESEF SİZDE BUNU KALDIRABİLECEK BELLEK YOK. SİZ, YİNE DUA EDİNİZ!. GÜDÜMLÜ TENCERE SİZİ!! YARDIM EDELİM DEDİK, BAŞIMIZIN ÜSTÜNDE YERİNİZ VAR DEDİK AYIP MI ETTİK. GÜNAHMI ETTİK Kİ BULDUK YANİ. GERÇİ, BU KADAR STRES YAPMAK GEREKSİZDİR. AKILLI İNSANLARIZ. ÇAĞDAŞ İNSANLARIZ. İYİYİZ GÜZELİZDE, KISACA KUZUM, BEN SİZİ BU DURUMDAN ALIKOYABİLECEK, NE DERDİM NEDE DERMANIM VARDIR. "DEĞİŞTİRİNİZ PARÇALARI KURTULUNUZ" DA DİYEMİYORUM. ÇARESİZİM YANİ, MANİTASIZIM YANİ ETKİSİZİM ETİKETSİZİM. BEN DUYGUSAL BİR ADAMIM. BAK GÖRDÜNÜZ MÜ DUYGULANDIM. NE SKME OLDU ŞİMDİ BU. KENDİMİ KÖTÜ HİSSEDİYORUM. Bİ ŞİİR OKUYAYIM DİYORUM AMA HİÇBİ SKME YARAMAYACAĞINDAN ÖTÜRÜ SANA BİR SEÇENEK OLARAK SUNMAYACAĞIM.

BU ARADA SENİN SABİT DİSKLERDE BİR KARMAŞA ÇIKIYOR GİBİ. ARTIK NE KADAR DURUMA HAKİMSİNİZ BİLMİYORUM AMA BİR EL ATMA ZAMANIDIR. AKSİ HALDE EL ATIŞMALARI ARTACAKTIR. BU DA SİZİ GEREKSİZ YERE İP ATLAMAYA ZORLAYACAKTIR. "KILLANDIRACAKTIRDA O AYRI.." AYRICA GEREKSİZ YERE, GEREKSİZ YERLERDEN GETİRDİĞİN GEREKSİZ DOSYALARA LÜTFEN ARTIK GEREK DUYMAYINIZ. ŞÖYLE BİR BAKIYORUMDA GÖRDÜKLERİM HAYRET VERİCİ! SİZDE ANASININ GÜZELİ DEĞİLMİŞSİNİZ YANİ. MAKİNENİZİ YALAMA YAPMIŞSINIZ. ADAMINIZI ELE GÜNE KARŞI YALNIZ BIRAKMIŞSINIZ, YANINDA BULUNMAMIŞSINIZ. "BENİM GİBİ DELİKANLI ADAMA YAKIŞTIRILIP, UYDURULURMU BE ABİ.." DEDİRTECEK KADAR DOLDURUP DOLUŞTURMUŞSUNUZ MAKİNEYİ, NE OLDUĞU BELLİ BELİRSİZ KARTLARI PROGRAMLARDA OKUYAMAZSAM DAYANAMAM ÖLÜRÜM BU YABAN ELLERDE,

TOPRAKLARDA.

YAPACAK BİŞİ KALMADI ARTIK
SENİN MEYVELERİ BAŞTAN ÇÜRÜK ALDIK
SENİ BİR AN MUSTAFA TÜRÜT SANDIK
BAK GÖRDÜN MÜ SONUNDA İKİMİZDE DONA KALDIK.

NAPALIM KAÇINILMAZ YENİ BİR TANE ALACAKSINIZ. BU DURUMLAR BENİ DE ETKİLİYOR ASLINDA ÇOK ÇOK UZUN SÜREDİR BU İŞİ YAPIYORUM AMA ALLAH SİZİ İNANDIRA, DAHANE YAPTIĞIMI TAM ANLAMIYLA BENDE İNANDIRILABİLMİŞ DEĞİLİM. NAPARSINIZ, ALLAHIN HİKMETİ İŞTE, VERMİŞ BİZE DE Bİ GÖREV. VERMİŞ BİZEDE BİR KULLUK OLUYORUZ, VERMİŞ BİZEDE Bİ AKIL UYUYORUZ. HEP MİLLETİN BOKUNU BİZ TEMİZLİYOZ. DAYANAMIYCAM VE ŞU YANIK DÖRTLÜĞÜ SÖYLEYECEM ARTIK;

YARIM YATALAK AKLIMIZLA YAPTIK Bİ SCİM KÖŞE
KENDİNİ BİLMEDEN ATIP TUTUYORUZ İŞTE
RAKI İÇENE DAYANMIYOR Kİ ŞİŞE
NEYSE, MUHABBETİ SOĞUTMADAN VERELİM KENDİMİZİ İŞE

SERDAR KARATAŞ

BİR

Dün gece o dik bayırdan
bir kamyon geçti
Sanırım farları siyah siyah
tanıyordu
Kalbimin camları titredi
Çerçeveleri çatladı
Vücudumu sıksan gözyaşı,
kusmuk ve adrenalin
çıkacaktı
Kamyon bayırın sonunda
durdu
Sen gelme çekirge
Bak ben ağlıyor muyum
Sen tecavüz nedir
bilirmisin çekirge
Sen gelme
Gel çekirge gel
O zaman beraber kurtaralım
şu dünyayı
Piyano çalmayı, mızıka
çalmayı öğrenelim
Gel çekirge
Sen mutfaktan bıçakları al
Ben de memleketten tüfeği
alacağım
Tüfeğin içine hayallerimi
doldurup ateşleyeceğim
Sen de cesedi kuş başı
kıvamına getirirsin
Biliyormusun yarın beni
hastaneye kaldıracaklar
Gözlerimi tırnaklarımla
yuvalarından kazıyıp beyaz,
plastik yatak örtüsünün
üzerine koyacağım
Doktorlar bana biraz
uzanmamı söyleyecekler
Sonra bileklerimi
bisturiyle kesip akan kanı
fincanlarına dolduracaklar
Beyaz, desensiz fincanlar
Beyaz desensiz
fincanlarındaki kıpkırmızı
kanımı içecekler
Ve beyaz desensiz
fincanlarda kalan kan
pıhtılarımdan fal
bakacaklar
"İki kutu umut al, günde
üç vakit kullan" diyecekler
Bu her seferinde böyle
olur çekirge
Her seferinde böyle olur
Çekirge sana bir sırrımı
açıklayacağım
Eğer yoktan var edemiyorsak
Niye vardan yok etmeyelim
Yani, demek istiyorum ki
Niye hayallerimle
doldurduğum tüfeği kafama
boşaltmayayım
Niye sen de beni lime lime
etmeyesin
Cesedin kim olacağı dışında
herşeyi böyle
planlamamış mıydık
Fon müziği olarak da
P.J.Harvey çalar
Hep bir cinayet planı
yazmak isterdim çekirge
Bak, yazdım
Herkesin cinayet planını
yazdım

ZAFER ŞENER

KENT SAYIKLAMALARI...

T.Yüksel

25
elektirikler kesildi... yan daireden sesler geldi...
- aaa... oldu mu şimdi... tam da dizi başlayacaktı...
ay ışığı odayı aydınlatıyordu... kapı çalındı... bir mum yaktım, kapıyı açtım... yan komşuydu...
- fazla mumunuz var mı acaba?...
elimdekini uzattım... teşekkür edip gitti... kapıyı kapatıp yerime oturdum...

26
yürüyorum... solgun sonbahar güneşi sırtımı ısıtıyor... yerde dün geceki yağmurdan kalan su birikintileri var... köşedeki seyyar köfteci kaşkoluyla yüzünü yarısını örtmüş; ızgaranın ateşinde ellerini ısıtıyor... çöp kamyonu daha geçmemiş... apartman kapılarının önünde çöp torbaları var... kediler torbalarını eşeliyor... bakkala girdim... bir paket sigara aldım... çıktım... paketi açıp bir sigara yaktım... salepçi geçiyordu... seslendim... kenarları çatlamış beyaz porselen fincana salep doldurdu... tarçın serpti... içtim... köfteci geldi... o da salep istedi içti...

27
bir kadın sesi geldi sokaktan... baktım... kimse yoktu... siyah bir kedi ağır ağır geçti karşı kaldırımdan... apatmanın çatısından bir karga süzüldü aşağıya... köşedeki direğin üstüne kondu... döndüm... oturdum... tekrar aynı sesi dudum... baktım... kimse yoktu...

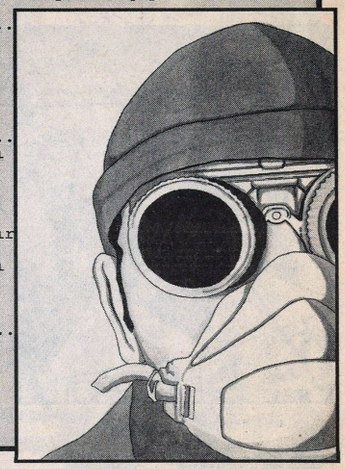

28
duvardaki nem lekesi gülen bir kadın yüzüne benziyor... sokaktan bir kahkaha geldi... sonra kesildi... bakışlarım havada süzülen sigara dumanına çevirdim...

29
gökyüzüne baktım... yağmur bulutları toplanıyordu... bir sigara yaktım... derin bir nefes çektim... usulca bıraktım... duman pencerenin camına çarpıp halka halka dağıldı... geri döndüm... oturdum... yağmuru bekledim...

"Ben" ve "Biz" adlı insan yarışın patikasında bir yerlerde; tuhaf çeşit,çeşit kopuşlar vardır.... 20. yy.'ın bakışları esrarlı bir dünya üzerinde dolaşır.

Esrarın ayak basmadığı tek yol ancak havalarda bulunabilir... Ve ben kendimi ıssız ormanlarda uçan bir iyilik meleği gibi hissediyorum...

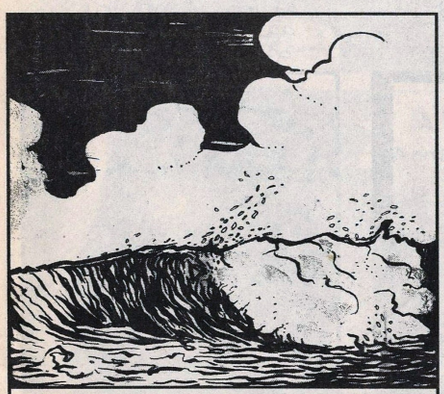

Ya da bir korku girdabını güden, ters yönde dalgaları sürükleyen bir ölüm meleğiyimdir... Belki de sadece ileri uçuyorumdur, Kimbilir?...

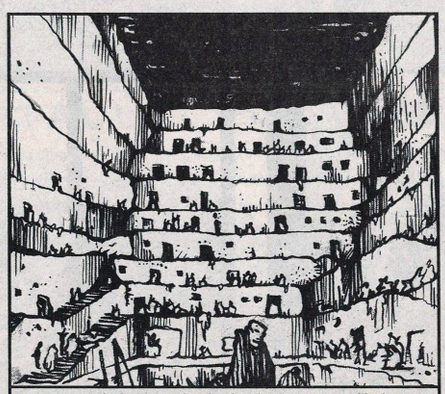

Düşünüyorum da, bu olay, mikroplar, küçük yığın yani insanlık, duygusuz bırakıldığı zamanlardaydı, gerçek anlayışlarından uzak bırakıldıklarındaydı... Renkli mendillerden örülme aşk zincirini zaman eski bir anda koparmış...

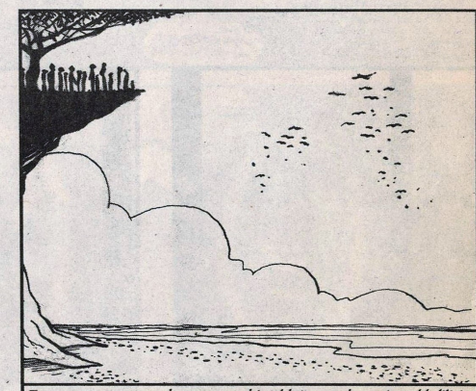

Zamanın, acımasızca harcanışı, sahip olduğumuz herşeyin reddedilişi beyinlerde dönüp duruyor... Ben, ben, ben, ben, ben dediğimizden beri "Biz" diyemiyoruz...

Ersin Kutluhan

Sağnak yağmur altı hikayeleri...

Yağmur yağıyor delicesine... damlalar uğuldayarak iniyor yere...

Çatılara insanlara sokaklara...

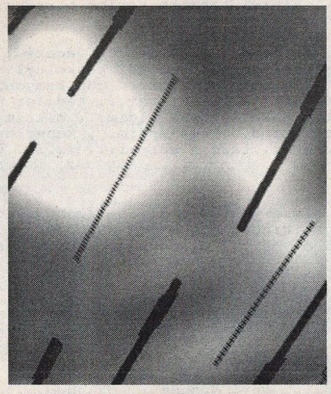

Güvercinler, kumrular ve kuzgun yavruları sinmişler çatı altlarına...

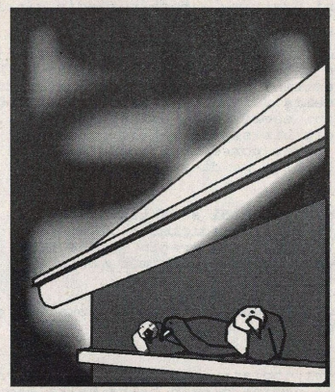

Rüzgar bütün sesleri silip onların yerine cama vuran yağmurun sesini getirdi...

damlaların çok kısa desenlerini izliyorum çarptıkları camın ardından

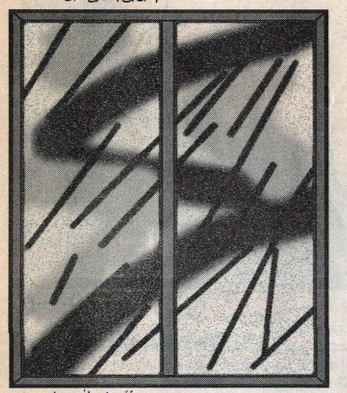

buğulanmaya başladı cam, alttan başlayarak, sokakta kimse yok...

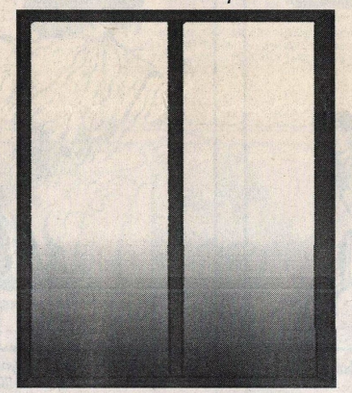

Buğu ortalara kadar yükseldi...

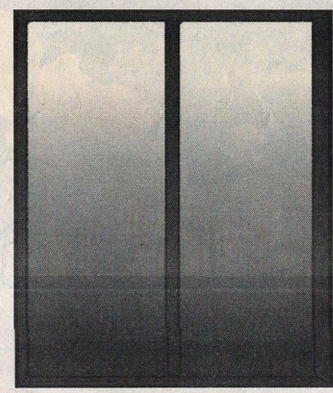

Bir yüz çizdim üstüne, ağzını ve burnunu yaptım...

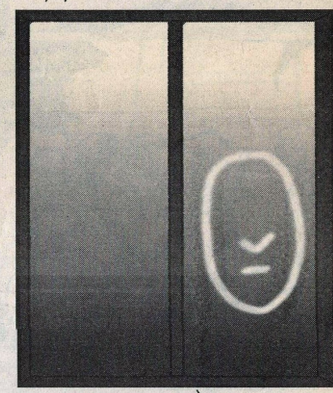

sol gözünü yapmak için parmağımı uzattım... baştırdım buğunun üstüne... çekince parmağımı, bir su damlacığı oluştu ve gittiği yolun izini bırakarak aşağılara süzüldü...

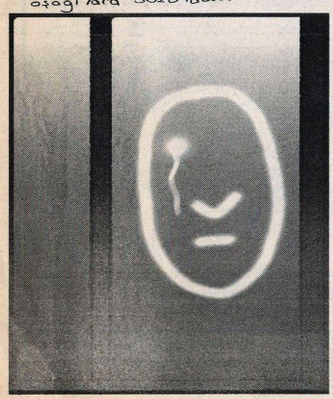

diğer gözde de aynı şey oldu...

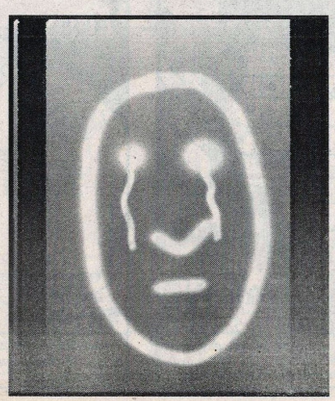

başımı kaldırdığımda buğu tamamen istila etmişti camı...

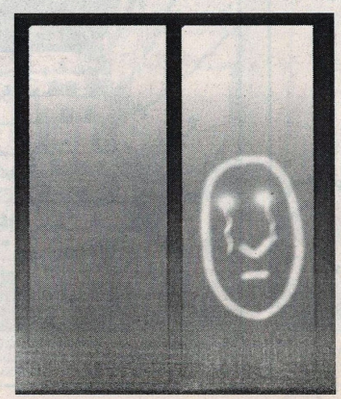

izlemeye devam ettim dışarısını ağlayan adamın gözlerinden...

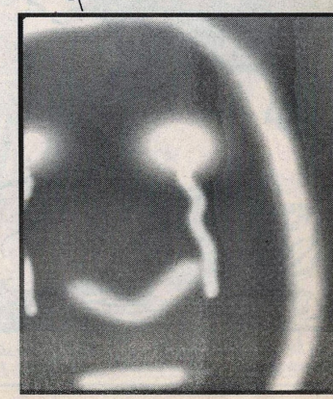

T.YÜKSEL

Yeşilçam Sokağı

NASIL ARTİST OLDUM

50'li, 60 lı yılların sinema-magazin dergilerini hatırlayanlar ya da bu günlerde o yılların dergilerini karıştıranlar ilginç magazin haberlerine rastlarlar. Bugünün magazin anlayışından çok farklı , iyi niyetli, saf, naif heberlerdir bunlar. Şamdan, Gala, Viva, Pasha kültürlerinden farklıdırlar. Farklıdırlar çünkü o yıllara özgü, bugünün dünyasında karşılığını bulamadığımız incelikli kişilerin, saygının ve sevginin varolduğu bir dünyanın anlayışıyla yazılmışlardır. Okura da sanatçıya da saygılıdırlar. Örneğin sinema oyuncuları yapılan haberlere baktığımızda bugünün paparazzi kültüründen farklı haberlere rastlarız. Amerikadan dönen Muzaffer Tema'nın Leyla Sayar'la buluşup hasret gidermeleri vefalı dostlar temasıyla, Çolpan İlhan ya da Sadri Alışık oyunculuklarının yanısıra yaptıkları resimlerle, yazdıkları şiirlerle haber oluyorlardı. Film setlerinden haberlerin yanı sıra nasıl ve nereden giyindikleri, hangi yemekleri sevdikleri, yeni projeleri, gündelik hayatları, dostlukları haber olabiliyordu.. "Hangi yemekleri severler?", "Nasıl giyinirler?", "Artist olmadan önce ne yapıyorlardı?" gibi başlıklarla ve haberlere çok sık rastlanıyordu. Birçok sinema oyuncusunun sinemaya başlama serüveni ilginçlikler taşır. Çoğu zaman ilginç rastlantılarla, komik denebilecek olaylarla sinemayla tanışmışlardır. Kimi artist olmak için evden kaçmış, şanslı olduğu için ünü bugünlere uzanan star olabilmiş, kimi yoldan geçerken ya da bir yerde oturup yemek yerken keşfedilmiş. Bugüne dek görüşüp söyleşiler yaptığım birçok oyuncudan bazılarının bu ilginç öykülerini sizlere de aktarmak istedim.

Sezer Sezgin 1929 yılında Eyüp Sultan'da doğar. Çok küçük yaşta tiyatroya ve sinemaya ilgi duyar. Evden kaçıp kaçıp filmlerde küçük rollerde oynar. İlk ciddi çalışması Atilla Revüsü'ndeki çalışmasıdır. "Daha 14 yaşındaydım Atilla Revüsü'nde oynarken, Balkanların en önemli revüsü diyorlardı. Daha sonra sinema hayatım başladı. Aslında zaten daha evvel okuldan kaçıp "Yayla Kartalı" filmine figüran gittik arkadaşlarla, annemizden babamızdan gizli. Daha sonra Sezer Tiyatrosu'nu kurduk. Çok küçük olmama rağmen atılgandım, hala da öyleyim. İlk filmin "Köroğlu" idi, Necip Erses'le. O filmde oynamaya hiç niyetim yoktu. Gülistan Güzey, Mümtaz Ener, Refik Kemal Arduman vardı. Fakat Necip bey çok ısrar edince "600 lira istiyorum" diye direttim. Necip Bey bana "hepsi 300 lira alıyorlar" dedi. "Ben hem oynuyorum hem de dans ediyorum, onlar sadece dans ediyorlar" dedim. O sıralar Lütfü Akad, Şakir Sırmalı ve Hürrem Erman'la bir gruptuk. Sinema aşkı çocukluğumdan beri rüyalarımdaydı. İlla film yapalım diye tutturdum. Hürrem'in Adapazarı'nda sinemaları vardı. Ne kadar direttiyse de ben galip çıktım ve sinemaya geçtik. "Damga", "Vurun Kahpeye", "Lüküs Hayat" derken sinemaya adım attık. O zaman Türk filimleri Taksim sineması'nda 2 ya da 3 gün oynardı. "Damga" 4 hafta oynadı. Derken arkasından "Vurun Kahpeye" beni star yaptı."

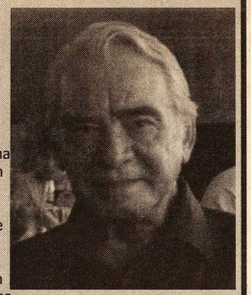

1940-48 yılları arasında Ankara'da o zamanki adıyla Riyaset-i Cumhur Filarmoni Orkestrası'nda (Cumhur Başkanlığı Senfoni Orkestrası) görev yapan Muzaffer Tema, o günlerdeki eşi Sevinç Tevs'in konserleri nedeniyle geldikleri İstanbul'da kalmaya karar verir. Konservatuarda hocalığa başlar. 1948 yılında Tepebaşı Gazinosu'nda orkestra eşliğinde bir konser verir. "O konsere filimcilerden gelenler olmuş, ben tanımıyorum tabii. Sinemayla ilgim yok. Konserden sonra çağırdılar beni. Görüştüğüm kişiler bana bir deneme filmi çevirmemi teklif ettiler. Ben pek ilgi göstermedim çünkü sinemayla bir ilgim yoktu ve ne kadar başarılı olabilirdim bilemiyordum. Böyle bir riske girmek istemedim. Israr ettiler. " Görüştüğü kişiler o dönemin önemli sinema adamları, yapımcı ve yönetmenleri Şadan Kamil, Çetin Karamanbey ve Turgut Demirağ' dır. Atlas Film' bir deneme filmi çekerler, başarılı olur Muzaffer Tema. Bunun üzerine 1949 yılında "Çığlık" filmiyle sinemaya adım atar ve Türk sinemasının romantik filmlerinin ilk jönü olarak sinema tarihindeki yerini alır. "Dudaktan kalbe" filminin unutulmaz oyuncusu batılı anlamda jön tanımlamasına uyan ilk erkek stardır.

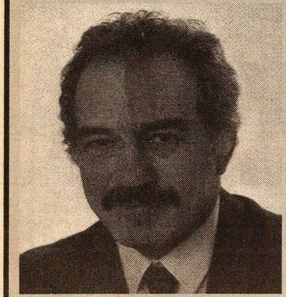

Fikret Hakan, 1950 yılında Güzelce Kasımpaşa ortaokulunda okurken "Üç Güvercin" operetiyle ilk kez sahneye çıkar Ses Tiyatrosu'nda. Tiyatro ve sinema yapmak çocukluğundan beri tutkusudur. Taksim Atatürk Lisesi'nde okumaya başladığında Yeşilçam Sokağı'na da gidip gelmeye başlar. Yıl 1952'dir ve bir gün Renan Fosforoğlu görür Fikret Hakan'ı. "Gel bakalım delikanlı, oyuncu mu olmak istiyorsun?" der. Fikret Hakan'ın cevabı "evet"tir. Renan Fosforoğlu onu Önay Film'e götürür. Ömer Aykut'la tanıştırır. Reha Yurdakul da oranın müdürlüğünü yapıyordur. Hem oyuncudur hem de Önay Film'in müdürüdür. "Köprüaltı Çocukları" adlı bir film çekeceklerdir ve bu film için oyuncu arıyorlardır. Ömer Bey, Fikret Hakan'ı beğenir ve deneme filmi çekerler. Filmi seyrettiklerinde de beğenirler oyunculuğunu. "Böylece ben sinemaya da başlamış oldum 1952 yılında "Köprüaltı Çocukları" filmiyle. 1952'nin Haziran'ında başladı yanılmıyorsam, Ekim'e kadar sürdü çekimler. 1953'ün başlarında da oynadı sanıyorum. Tam 18 yaşındaydım. Ondan sonra sokağın adamı olduk."

Mesut Kara

Bülent Akyürek

KAZIM OLMADAN ASLA

Kazım sıkı delikanlıdır.
Harbidir anlayacağın.
Sapına kadar Derby hani !...
Kazım porselen tabak almak için gazete kuponu biriktiren
lavuklardan değildir.
Ekrandan yeryüzüne fırlamış Bulut Aras'tır icabında.
Konuşmaz.
Bu suskun olduğu anlamına da gelmez.
Onun suskunluğu kendine has bir iletişim halidir.
Vücudunun son hücrelerine kadar hakimdir ama Ziraat
Bölümünde okur.
İnsanları üzmemek için tastik eder.
Onun kara kutusu bulunmazdı.
Kazım akıllı çocuk.
O kadar akıllı ki sorumluluk almamak için hep aptal
davranır.
Kazım hisli insan.
Tane tane konuşur konuşacak olursa ve tane tane susar
üzüldüğünde.
Hoş sohbet değildi.
Boş sohbet de sayılmaz.
Fikrini söylerken heyecanlanmaz.
Sözcük dağarcığı az, ancak derdini anlatacak kadarını taşır
beyninde.
Kendi beyninde öyle gevezeydi ki konuşacak takati
kalmazdı.
Arebesk bir Dünya istiyordu.
Duygusaldı Kazım,
hem de mantıklı.
Kristal bir vazoydu, dokunsan kırılır.
Yunus olur okyanuslara dalardı.
Yüksekteydi ama alçaklardan seslenirdi dinlensin diye.
Soruları vardı deruni,
O soruları sorarken siyah zeytin karası gözleri beklerdi
cevabı.
İnce bedeniyle kafa tutardı yerçekimine.
Aşk işine girmezdi.
Ama biliyordum bir gün bir sevgilimiz olacaktı.
Ona bağlanacaktık.

Yüzlerce merhaba'mız vardı ama hiçbiri beş kuruş etmezdi.
İkimizdik ardakalan.
Lakap takmıştım ona: Unutulan.
Mücadelemiz soylu bir yaşam içindi.
Sürekli soğuktan şikayet eder sol ayağını yere vurup
ısınmaya çalışırdı.
Bana, bir gün işime yarar diye dans ve tavla öğretmeye
çalıştı aylarca.
Öğretemedi.
Matematiği de.
Sadece soylu yaşamayı öğretebildi.
Paylaşmayı.
Buğulu camlara bakıp ağlamayı.
Yenilgisi bile zaferdi.
Çünkü hatayı hep kendisinde görürdü.
Bilenirdi.
İki ucu keskin bıçaktı.
Dünya'nın en güzeli unun yüreğinde sabahlamaktı.
Gülerdi gözlerini kısa kısa.
Mantıklı davrandığında canı sıkılır, duygusal olduğunda
pişman.
Mutlu olmayı beceremiyordu ne yapsa.
Belki de sevdaydı kuşun kanadında, ürkütülünce tutulmaz,
ökse ile sapanla istesende avlanmazdı.
Sosyal bir vicdana sahipti Kazım.
Ani karar veremezdi.
Uyumsuzdu.
Sosyal bir yaraydı.
Bu yara bulaşmazdı.
Bir problemin bütün cenahlarını gözetirdi.
Sohbete vakıf olmayı sevmezdi.
Limon sıkmayı da.
Söyleyeceklerini başkalarına söyletir tepkiyi ölçerdi.
İçerdi be
eşşek gibi içerdi.
Çerçevesinden kurtulmaya çalışan siyah-beyaz fotağraftı.

Bülent Akyürek'in 15. kitabı çıktı
ÇÖLDEKİ PENGUEN (Denemeler)/Vadi Yay.

AĞLAK METALCİ

NOBODY LOVES ME

KONTROL - ŞİFT- PE YAPIYOM...

ÖLÜ SİNEK
BELİRSİZ DERGİ
48 SAYFA
ÇOK YAKINDA

FLAŞ...FLAŞ...FLAŞ
Yayıncılık dünyasındaki tüm zamanların en ŞAHANE transferi geliyor... Bekleyin

notlar...

Nuh Özer - Sivas : Çizgi Roman'ı istediğiniz kalemle çizebilirsiniz. (Kurşun, tükenmez, rapido, pilot, renkli kalem, keçeli kalem, fırça, tarama ucu vb.) Bunu sizin tarzınız ve beğeninize belirleyecektir. Tramlamayı kurşun kalemle, gri boya, sulandırılmış çini mürekkebi veya hazır satılan tram kağıtları ile yapabilirsiniz. Çizimlerinizi yayınlayamıyoruz. Çünkü gördüğümüz kadarıyla reel çalışıyorsunuz ama bunu yapabilmeniz için gereken anatomi bilginiz zayıf. Anotomi ve hareket çalışmanız gerekiyor. Taramalarınızdaki kararlılık iyi ama hacmi belirlemede doğru ışık kaynağı olmadığı için zayıf kalıyor.Kadrajlarınız ve kurgunuz yeni çizen biri için fena değil. Figürün ve mekanın geometrik alt yapısı eksik. Kompozisyondaki bütünü halletmeden detaylara yoğunlaşmak izleyiciyi rahatsız eder. Mutlaka döküman kullanın. Anotomi kitapları, ve üç boyutlu objelerle sürekli olarak ve ayrıca mümkünse bir model'le çalışın.Tarama uçlarınızı gönderdik. Yeni çalışmalarınızı bekliyoruz.

Tanıtım için fanzinlerinizi bekliyoruz.

ilan tekrarı

ÖLÜ SİNEK
BELİRSİZ DERGİ
48 SAYFA
ÇOK YAKINDA

HAYVANAT BAHÇESİ
yayıncılık
Turgut Yüksel

İmtiyaz Sahibi ve yazı işleri müdürü:Levent Tokses
Yayın Yönetmeni: T.Yüksel
Bu sayıyı Hazırlayanlar: Aptülika, Apti, Bülent Akyürek, Ömürden Bakaçhan, Erdal Belenlioğlu, Bitap, Şeref Erol, Erkan Ertürk, Doğan Güneş, Sertaç Işıkman, Mesut Kara, Serdar Karataş, Ahmet Keskin, Ersin Kutluhan,M.Şeref Özsoy, Altay Martı, Cem Şeker, Zafer Şener, T.Yüksel
Baskı: Basmat/ 695 13 30
Dağıtım: Bir-yay A.Ş.
Adres: İmam adnan sok. No:17/50 Beyoğlu / İST.

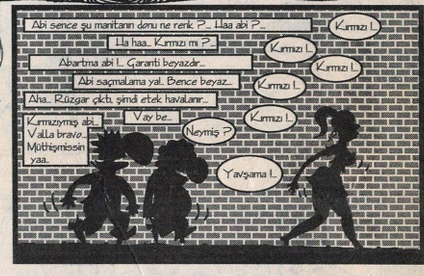

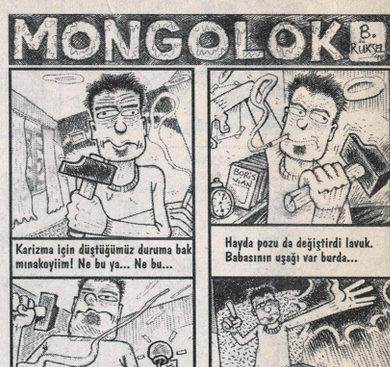

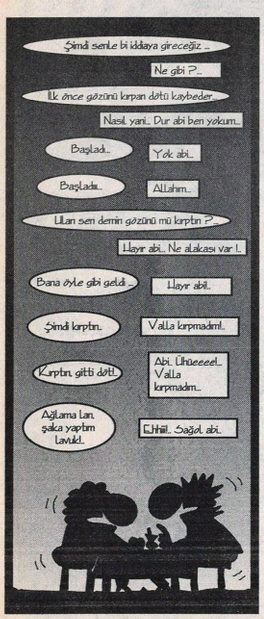

Yeni çıkacak yayınlarımız

Ahşap Kurbağa
Aylık Yapı ve Dekorasyon Dergisi
Bekleyin...

Kavşak Kurbağa
Aylık
İleri Sürücülük Teknikleri Dergisi
Bekleyin...

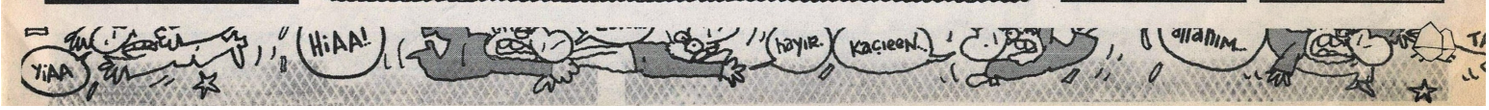

YER YARILSA GR...

TJOG

TAKSİYLE TERMİNALE DOĞRU İLERLERKEN...

ON ALTI SAAT SÜRECEK OLAN BU IZDIRABI YOK ETMENİN, HAYATTAN ÇIKARMANIN..., ARADAN ÇIKARMANIN TEK YOLU UYUMAK, YOK OLMAKTIR..

Bİ AN ÖNCE KOYU Bİ UYKUYA BATMAK İÇİN İKİ HAP DAHA ALDIM.
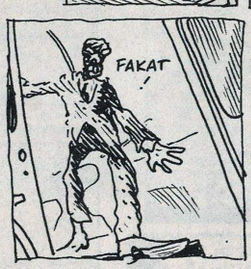
KISA Bİ YOKLUK AANI...